

רחל מרחלת על כל העולם

בחורה משוחררת

מאד מאד

חתונה של תחרות

אלון ואמיר
הבת של מי יפה יותר?

צריך ללכת רק כמה מאות מטרים עד לחדרו שלו, ואמר לז'אק: „החתונה של מיכל שלך היתה יותר יפה מהחתונה של הבת שלי. כל הכבוד.“ אמיר היה כל-כך מאושר, עד שהבטיח בורבמקום כי גם החתונה של בתו השנייה, ורר, תיערך באותה חורשה בדיוק.

שהוא חבר גינסור, חיתן את הבת שלו לונלי בדיוק באותה חורשה. ז'אק אמיר החליט לערוך שם את החתונה של הבת שלו, ושתיה עוד יותר יפה מזו של בתו של יגאל אלון. כאשר החלו האורחים נכנסים למכונות ונוסעים דרומה, פנה יגאל אלון, שהיה

המתח של הזוג הצעיר בליל-כלולות שלו, הוא אחד המתחים הכי גדולים שיש למישהו בחיים אבל כשלמתח זה נוסף ממד התחרות, קשה לתאר מה קורה.

ותחרות כזו היתה בחתונת **מיכל אמיר**, בתו של ח"כ ז'אק אמיר איש דימונה, אתם בוודאי חושבים שהחתונה נערכה בדימונה, או אולי בירושלים, על-יד הכנסת, אבל לא. האישים הנכבדים שרצו לכבד את הח"כ בנוכחותם נאלצו לכתת את גלגליהם עד לקיבוץ גינסור, בצפון הרחוק ליד הכינרת.

שם, בחורשה גדולה, על שפת האגם, הצטופפו מאות אורחים מגדולי האומה. **מיכל**, בתו בת ה-23 של אמיר החליטה, בהודמנות זו, להתחתן באופן סופי עם **קובי**, שגם הוא אומנם לא חבר גינסור אבל הוא מקיבוץ אחר, ובשעות הפנאי שלו הוא מדרוך נוער-שוליים בתל-אביב.

אתם ודאי שואלים מדוע **אופירה** וה-נשיא **יצחק נבון** באו עד גינסור, מדוע **יצחק רבין** ו**שימיעון פרס** וכמעט כל חברי הכנסת של המערך באו כל-כך רחוק, בקיצור, מדוע נערכה החתונה דווקא בגינסור?

לז'אק אמיר יש סיבה טובה: אשתו, **אורה**, היא הבת הראשונה של קיבוץ גינסור, חוץ מזה אמיר עצמו. לפני שהפך שיל שרוולים והלך לעבוד במפעלי ים-המלח, הוא היה חבר הקיבוץ הזה. הסיבה האמיתית, שז'אק אינו מוכן להודות בה אבל כל מי שמכיר אותו יודע שהיא אכן הסיבה האמיתית: אחד האישים הר נעצרים ביותר על ז'אק, **יגאל אלון**,

אני מורידה את הכובע בפני אשת האור-גיברסיטה מאיה בריהילל. בחורה אל"ף בי"ת. לא רק נאה דורשת, כי אם גם נאה מקיימת.

זוכרים את תוכנית-הטלוויזיה טנדו, עליה השלום? נכון, שם בדיוק התחיל ירון לונדון את הקאריירה הטלוויזיונית שלו. אחת מאירחות התוכנית, שנהגה לארח אנשים יוצאי-דופן ומעניינים במיוחד, היתה מאיה בריהילל, שסיפרה כי היא אם לאינשוואה לתינוקת בשם ג'ילי. עוד סיפרה מאיה, כי היא אינה נשואה מתוך הכרה ומתוך החלטה, וכי אין כל בעיות בגידול ילד ללא אב.

יותר מזה, היא טענה שילד לא זקוק לאב, כך אמרה, יכול להסתפק בהורה אחד. היא סיפרה גם כי אין לה בעיות מבחינה כלכלית.

טוב, כל מי שהכיר את מאיה מקרוב ידע שהיא באה ממישפתה אמידה, אביה, הפרופסור בריהילל המניח תמך בה לאורך כל הדרך. עוד הצהירה מאיה באותו ראיון, כי היא מתכוונת לעשות ילד נוסף שהיה אה או אחות לגילי. וגם הילד השני, כך אמרה, ייוולד ללא חופה וקידושין.

היו כאלה שאמרו: נראה אותה. והנה, בימים אלה ממש מסתובבת לה הבחורה לשכרסה בין שיניה, ועומדת ללדת את ילדה השני ארטורטו. גם את שמו של האבא הנוכחי היא מסרבת לגלות, ושומרת אותו לעצמה.

נכון שאם לא-נשואה נוספת, המשוררת **דליה רביקוביץ**, סיפרה בשעתה כי מאיה היא מסינורית המניח מחוץ למיטת גרת הנישואין, אבל כל זה לא פוטר אותי מלהגיד לה, רק בשביל האתגר שבדברי: כל הכבוד!

צ'רצ'יל חי

וקיים ומופיע

תשמעו תשמעו מה שאני הולכת לספר לכם. כל השמועות על הצ'רצ'יל הכי מפורסם בתל-אביב והסביבה, הלא הוא **יצחק קלפטר**, הגיטאריסט שהתפרסם כשהיה בלהקת כוורת ועוד יותר כשהיה החבר הצמוד של הקייבית **עיינה איי** לון, מצוצות מהאצבע.

הבחור לא נמצא, חס וחלילה, בשום

צ'רצ'יל
לא בחוסר

טיפול ובשום מוסד לא עלינו. הוא חי, מנגן ומבסוט מהחיים, וכמדיעני ראיתי אותו מפליא על הגיטארה שלו בדיסקוטק, כשעניני תזמורת בצעירה יפה ובלונדית שישבה מולו והעריצה אותו מרחוק. צ'רצ'ילנו אומנם הודה בפני שעבר משרוק קטן, שגרם לו לעזוב את תוכניתו של **ינתן גפן** ולתת הזדמנות לרייז'ר **ברוזה**, אבל עכשיו, ברוך השם, הכל בסדר, והוא אפילו מאוהב בצעירה בשם

מזל של כלב

ובסביבתה מכיר לא היה בעל, לא היו ילדים, כמעט שלא היו חברים והיו רק קצת חברות. אבל היה לה הכלב.

והאהבה ששררה בין האשה לכלב היתה יכולה לעורר את קינאת כל המיקצוענים, אבל לא את קינאת הכלבים. כי הרועה הגרמני דווקא די סבל ממנה. בכל פעם שחזר אחר כלבה, או אפילו רק העיף מבט לעבר כלבה כלשהי, היתה בעלתו עושה לו סצנות-קינאה כאלה, שכל גבר היה ודאי מתגאה בהן.

היו גם עונשים. פעם ברח הכלב לכמה שעות, וכשחזר היה ברור ממצבו שהוא והכלבות של קיסריה, עשו חיים משוגעים. אורי-עקיבא הסמוכה, שלא דיברה איתו אשה כל-כך כעסה, שלא דיברה איתו איזה שלושה ימים וגם לא נתנה לו לאכול כל התקופה הזאת, אפילו לא בוננו.

הרומן המקורי הזה היה יכול להיכנס להיסטוריה, לולא תעוועי הגורל. יום אחד הגיע לקיסריה אוטובוס מלא תיירים אמריקאים שאותם הדריכה אשה, שיחסית לגילה היתה נאה מאד. בעלת הכלב רי **מדריכת התיירים** נפגשו, ובשתייהן עבר הרעד המופלא ההוא. לא ברור איך התיירים חזרו לתל-אביב, ברור רק שי מאותו יום נשארה מדריכת התיירים בי קיסריה.

אבל אהבה גדולה בלי משברים איי אפשר, תשאלו את הכלב, כאשר הבינה מדריכת-התיירים כי האהבה שלה עם קרי סריה הופכת סידור של קבע, היא החליטה שאינה רוצה בשותפים. „או הכלב — או אני.“ הודיעה לידידתה מקיסריה, לא עזרו הבכיות, הבקשות והתחנינות. האול-טימטום נשאר בעינו.

הסתבר שהמושג נאמנות כלבית עובד רק בכיוון של מהכלב לבנאדם, ולא להיפך. הכלב נשלח לאחר כבוד אל אחד הקיבורים שבגליל, והשתיים חיות בינתיים יחד עד, כמובן, להתפתחות הבאה.

לא יכולה להתאפק, ומוכחה לספר לכם את הסיפור הבא. אבל כדי שלא לפגוע באנשים ובכלבים, אספר אותו בלי שמות. היתה **אשה** אחת שהתגוררה בשכונת הווילות של קיסריה שכל אחד הכיר אותה, ולא רק אותה אלא גם את **הכלב** הגדול שלה מסוג רועה גרמני, שליווה אותה לכל מקום.

לאשה המכובדת הזו, שכל אחד בקיסריה

שהגיעה הציע לה ידידה-לשעבר, הבמאי **בועז דוידזון**, תפקיד בסרט שהוא עומד לעשות בקרוב. יעל, אם אתם זוכי-רים, היא הבחורה שלפי דמותה, כך טוען דוידזון, נבנתה הדמות שאותה גילמה **ענת עצמון** באסקימו ליומן.

יעל אביב
רק באנגליה

האמיתית מאסקימוליון

כבר שנים שלא ראינו אותה בארץ, והנה פיתאום היא מופיעה, ועוד בתחפור ש. מי שחשב שהגיעה תגיבורת חדשה של חתיכות לתל-אביב, טעה טעות מרה. החתיכה החדשה שהסתובבה פה בכל הר מקומות, שכולם ראו אותה והיא ראתה את כולם, לא היתה חדשה כלל וכלל.

היתה זו השחקנית-לשעבר **יעל אביב**, אלא מה. יעל, שסימלה המסחרי היה שררה הבלונדי השופע, הופיעה הפעם בשיער שחור משחור, מה שלא עשה אותה יפה פחות כי אם אפילו יותר. השנים פשוט פוסחות על הבחורה הזאת. אני זוכרת אותה שחקנית כשאני עוד לא גמרתתי את התיכון.

והיום, תאמינו לי, היא נראית הלוואי עלי. אבל לכל מי שזמם מזימות ותיכנן תכינונים וחלם חלומות, רבותי הזאבים, הגברת הזאת לא פנויה בשבילכם. היא אומנם הגיעה לישראל בגפה וישר השתלבה בין כל היפים והיפות, אבל בלונדון שבאנגליה בין מרקס אנד ספנסר לסלפרידג'ס היא השאירה את בעלה, עורך-הדין לשעבר **צחי**, ואת בתה **תאי**, שי אומרים כי היא קרויה על שם תאילנד, שם נולדה או נעשתה, או משהו כזה. ליעל אין כל תוכניות לחזור ארצה סופית בעתיד הקרוב, הרחוק או בכלל. טוב לה באווירא דחוצלארץ, למרות שכמו

רחל שמבוגרת עליו קצת בכמה שנים, והם אפילו גרים יחד — חצי אצלה וחצי אצלו. חוץ מזה, הכל בסדר. או נא להפסיק לצחצח את הלשונות הרעות ולהשתחוץ את הצ'יפורניים ולפור רכילויות מרושעות על צ'רצ'יל, כי הוא באמת בחר שקט. תנו לו להתבטא, הוא אמן, והוא רגיש, ומותר לו לפעמים איזה משבר קטן. למה לא? הלוואי עלי איזה משבר, הייתי לוקחת חופשה שיגעון!